

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/17/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315207931
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5315207931.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľky: R. T., rod. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXXX, štátny občan SR, právne zast. JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom, so sídlom Y. XXXX, S., proti odporcovi: T. T., nar. X. XX. XXXX, bytom Q., V. XXXX, štátny občan SR, právne zast. JUDr. A. Q., advokátkou, so sídlom Y. 7, A., za účasti mal. U. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXXX, v konaní zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu na čas po rozvode, o odvolaní navrhovateľky a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 7P/46/2015-97 zo dňa 18.12.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd manželstvo navrhovateľky R. T., rod. V., nar. XX. XX. XXXX a odporcu T. T., nar. X. XX. XXXX, uzavreté dňa XX. X. XXXX pred matričným úradom v I., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu I., vo zväzku 7, ročník 2014, str. 21, pod por. č. 16, rozviedol. Maloletú U. T., nar. XX. XX. XXXX na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Odporcovi uložil povinnosť prispievať na výživu mal. U. T., nar. XX. XX. XXXX, sumou 150,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. Styk odporcu s maloletou U. T., nar. XX. XX. XXXX ponechal na dohodu rodičov. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia, s poukazom na ust. § 18 - § 27, § 75 Zákona o rodine a vykonané dokazovanie konštatoval, že manželstvo účastníkov si už neplní žiadnu zo svojich funkcií, manželia spoločne nežijú, nestarajú sa o maloleté dieťa a nevytvárajú zdravé rodinné prostredie. Každý z nich vedie samostatnú domácnosť, vzťahy medzi nimi sú tak vážne narušené, že nie je predpoklad obnovenia manželského spolužitia a manželstvo si nemôže plniť svoj spoločenský účel. Je v záujme maloletej, aby vyrastala v zdravom rodinnom prostredí, v ktorom nebude dochádzať ku konfliktom a hádkam medzi účastníkmi konania. Súd upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, určil, komu maloleté dieťa zveriť do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok a určil, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti prispievať na jeho výživu. Od 2.4.2015 manželia nežijú v spoločnej domácnosti, odvtedy vykonáva osobnú starostlivosť o maloleté dieťa navrhovateľka. Osobnú starostlivosť o maloleté dieťa vykonáva riadne, čo mal preukázané výsluchom odporcu a správou kolízneho opatrovníka. Odporca so zverením maloletej do osobnej starostlivosti navrhovateľky súhlasil

aj s tým, že navrhovateľka ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Upravil vyživovaciu povinnosť odporcu k maloletému dieťaťu. pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti prihliadol na odôvodnené potreby maloletej, ako aj možnosti a schopnosti, majetkové pomery odporcu. Styk maloletého dieťaťa s odporcom ponechal na dohodu rodičov.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval ust. § 144 O.s.p.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podala odvolanie navrhovateľka. Navrhovala odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. Vo svojom odvolaní poukazovala na to, že prvostupňový súd sa nezaoberal náležite príčinou rozpadu manželstva. Na základe vykonaných skutkových dôkazov dospel k nesprávnym právnym záverom. Nesúhlasila s výškou vyživovacej povinnosti odporcu voči maloletému dieťaťu. Výhrady mala aj voči upravenému styku, keď súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že otec s dcérou nemá vytvorený akýkoľvek vzťah, a preto nevie, akým spôsobom by mohol prebiehať styk dohodou. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že odporca zapríčinil rozvrat manželstva, na čo súd vôbec neprihliadol ani pri rozhodovaní o náhrade trov konania - trov právneho zástúpenia.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti výroku o vyživovacej povinnosti podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o vyživovacej povinnosti zmeniť tak, že bude povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa v sume 120,- eur mesačne do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že prvostupňový súd síce vykonal dokazovanie, avšak na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vykonané dôkazy nevyhodnotil správne v jeho neprospech, čo napokon viedlo k nesprávnym úvahám súdu a záverom o adekvátnej výške výživného na maloleté dieťa, čo sa prejavilo v konečnom dôsledku k nesprávosti rozhodnutia ohľadne vyživovacej povinnosti na maloleté. Napadnuté rozhodnutie súdu vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia veci v jeho neprospech, ani právna úprava Zákona o rodine týkajúca sa určenia výživného na maloleté dieťa nebola súdom použitá správne. Súd si nedôvodne bez ďalšieho osvojil tvrdenia navrhovateľky o úplne všetkých výdavkoch na dieťa aj o tie, o ktorých si nemohol sám vytvoriť vlastný názor, ale ktoré mal podrobiť preskúmaniu (napr. údajné cestovné výdavky na dieťa, baby plávania). Tvrdil, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli doteraz uplatnené. Súd tiež vychádzal z nepodložených tvrdení navrhovateľky, ktoré uvádzala písomne prostredníctvom svojho právneho zástupcu v návrhu, že jej vznikajú na maloletú náklady titulom lekárov a liekov. Súd si aj v tomto prípade osvojil bez ďalšieho písomné tvrdenia navrhovateľky bez toho, aby ich výšku či dôvod navrhovateľka preukázala. Taktiež názor pracovníka zastupujúceho ÚPSVaR ako kolízneho opatrovníka, prezentovaný na pojednávaní považuje za neobjektívny a presahujúci rámec jeho právomoci. Prvostupňový súd nesprávne vychádzal z dôkazov pri určení jeho príjmov. I tieto skutočnosti mali vplyv na nesprávne určenú výšku výživného na maloleté dieťa v jeho neprospech. V určovaní výživného súd nezohľadňoval majetkovú situáciu navrhovateľky.

K odvolaniu navrhovateľky proti rozsudku súdu prvého stupňa podal písomné vyjadrenie odporca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhoval odvolanie navrhovateľky v časti voči výroku I. rozsudku o rozvode odmietnuť a rozsudok v časti výrokov IV. a V. potvrdiť a v časti výroku III. o výživnom na základe jeho odvolania zmeniť a určiť výživné na mal. dieťa vo výške 120,- eur mesačne. Odvolanie navrhovateľky v časti výroku I. o rozvode považuje za šikanózne a to aj v súvislosti s navrhovateľkou podaným návrhom na manželské výživné, pričom z obsahu odvolania je zrejmé, že v časti výroku o rozvode smeruje len voči dôvodom rozhodnutia. Navrhoval navrhovateľku zaviazat' na trovy odvolacieho konania aj jeho právneho zastupovania. Ich výšku špecifikoval v písomnom vyjadrení.

K odvolaniu odporcu proti rozsudku súdu prvého stupňa podala písomné vyjadrenie navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Vo svojom vyjadrení uviedla, že vyživovaciu povinnosť vo výške 120,- eur na maloleté dieťa, ktorú navrhuje odporca, považuje za neprímeranú, neadekvátnu a nepostačujúcu. Zotrvávala na podanom odvolaní, v ktorom žiadala, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K stanovisku k vyjadreniu odporcu navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že po dôkladnom zvážení a prehodnotení žiadala, aby odvolací súd výrok I. napadnutého rozsudku potvrdil a manželstvo rozviedol. Výrok III. napadnutého rozsudku zmenil tak, že odporcovi uloží povinnosť

prispievať na výživu maloletej sumou 180,- eur mesačne napriek skutočnostiam uvedeným v jej odvolaní. Tiež žiadala, aby odvolací súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu tak, že styk otca s maloletou neupravuje.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) O.s.p. a postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania rozsudok okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, príslúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania účastníci konania ako aj vo svojich vyjadreniach k odvolaniam konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S rozhodnutím prvostupňového súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na tento poukazuje. Odvolatelia k veci samotnej neuviedli žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Keďže prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podaných odvolaniach a na ktoré poukazovali navrhovateľka, odporca aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľov, na ktorých založili svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 144 O.s.p., v zmysle ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.